

РЕШЕНИЕ

№ 18677

гр. София, 15.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 01.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **5512** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Л. В. С., чрез адвокат А. Т., с адрес: [населено място], [улица] срещу Ревизионен акт № 22221121005778-091-001/30.06.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, в която е потвърден с Решение № 316/25.03.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място].

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като необоснован, неправилен и незаконосъобразен. Твърди се, че направените от органите по приходите изводи не се подкрепят и са в противоречие със събраните в хода на ревизията доказателства, което ги прави неверни и е довело до неправилно приложение на материалните разпоредби.

Неправилно в ревизионния акт е вменена отговорност за липси във връзка с изтеглени суми. Безспорно е установено в рамките на ревизионното производство, че изтеглените от жалбоподателя парични средства от банковите сметки на „Пап Тех“ ЕООД са свързани с икономическата дейност на дружеството. Същите са внасяни в касата на дружеството с приходни касови ордери (ПКО), представени като доказателства. Тези документи удостоверяват, че Л. С. е предал посочените суми на управителя, което изключва възможността той да се е разпоредил тези суми в своя лична полза и така да е увредил интересите на дружеството.

Цитира се практика на ВАС, съгласно която липсата на документи за разходи, свързани с дейността на дружество и липсата на доказателства за местонахождението на касата на дружеството и нейната наличност, сами по себе си не представляват скрито разпределение на

печалба по смисъла на чл. 19. ал. 2 от ДОПК, във връзка с § 1, т. 5 от ДР на ЗКПО. Този факт подлежи на пълно и главно доказване от страна на органите по приходите при издаване то на ревизионния акт. В случая не са събрани каквито и да било преки доказателства за извършено плащане в пари от страна на дружеството в полза на жалбоподателя.

Инвокирани са доводи, за липсата доказателства, в това число и косвени такива, че паричните суми в размера на изтеглените са постъпвали под каквато и да е форма в патримониума на ревизираното физическо лице или че е налице нарастване на неговото лично имущество. Не е установена каквато и да е недобросъвестност от страна на Л. С.. Същият, като търговски пълномощник не е знаел за задълженията на „Пап Тех“ ЕООД.

Във връзка с изложените оплаквания се цитира допълнителна практика на Върховния административен съд, касаеща елементите от фактическия състав на отговорността по чл. 19. ал. 2 от ДОПК и сочеща дефинитивно, че липсата дори не един от тях изключва ангажирането ѝ.

От друга страна изтеглените от Л. С. суми са били крайно недостатъчни за погасяването на изискуемите от „Пап Тех“ ЕООД публични задължения.

На последно място, се твърди, че незаконосъобразно за едни и същи изтеглени суми, с два отделни ревизионни акта - един срещу Л. С. и един срещу Д. С. – управител на дружеството, като е ангажирана отговорността и на двамата. Не е възможно за едни и същи суми, с които се твърди, че е намаляло имуществото на „Пап Тех“ ЕООД да се ангажира отговорността на две отделни юридически лица, защото така задължението би било събрано два пъти.

По време на проведеното заседание по делото, оспорващият не се явява. Пълномощникът му адвокат К. поддържа жалбата. Представени са допълнителни съображения в писмен вид. Претендират се разности.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място] не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Б. оспорва жалбата по аргументи, изложени в решението на Директора на Дирекция „ОДОП“. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема следното:

По допустимостта на жалбата: Решението на Директора на Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП, [населено място] е изпратено на жалбоподателя по електронен път и се смята за връчено, след отваряне на електронната препратка на 07.04.2025 г. Жалбата е подадена чрез административния орган жалба на 22.04.2025 г., чрез валиден КЕП, т.е. в рамките на срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

1. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221121005778-020-001 от 14.10.2021 г., издадена от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП, [населено място]. Възложено е извършването на ревизия на Л. С. за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК му за задължения на „Пап Тех“ ЕООД за вноски за УПФ, за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения, за вноски за здравно осигуряване, за данък върху добавената стойност, за

вноски за ДОО - за осигурители и за корпоративен данък за периодите от 01.01.2017 г. до 30.09.2020 г.

По време на ревизията са извършени множество процесуални действия и са събрани доказателства.

Установено, е че през ревизирия период Л. С. е бил търговски пълномощник на „Пап Тех“ ЕООД, което се е занимавало с търговия на дребно на хранителни и промишлени стоки в хранителни магазини, чийто управител и собственик е била Д. С. - майка на жалбоподателя. Дейността е осъществявана в няколко магазина на територията на [населено място].

На 09.04.2020 г. дружеството е подало молба за откриване на производство по несъстоятелност и уведомление по чл. 78 от ДОПК.

През ревизирия период „Пап Тех“ ЕООД е имало открити банкови сметки в няколко търговски банки, като Л. С. и П. С. са имали пълномощни, издадени от управителя, за разпореждане с тези сметки.

След извършен анализ на представените от търговските банки извлечения на „Пап Тех“ ЕООД е констатирано, че входящите парични потоци са формирани от постъпления от клиенти - основно физически лица, пазарували в търговските обекти, стопанисвани от дружеството, отпуснати банкови кредити и овърдрафт.

От данните на банковите извлечения от „Банка Пиреос България“ АД (по настоящем „Юробанк България“ АД) и „Банка ДСК“ ЕАД е установено, че редовно са правени вноски на каса в порядъка от 2 000.00 лв. до 20 000.00 лв. от П. В. С..

За ревизирия период е констатирано, че Л. С. е изтеглил парични средства от банковите сметки на дружеството, на каса или от АТМ в размер на 683 740.00 лв. от „Банка ДСК“ ЕАД и в размер на 313 050.00 лв. от „Банка Пиреос България“ АД (по настоящем „Юробанк България“ АД).

Оспорващият е дал обяснение, че изтеглените суми за били внасяни в брой в касата на дружеството, за което са представени приходни касови ордери.

Органите по приходите са приели, че представените касови ордери са с невярно съдържание, защото Д. С., посочена като лице, което е получило сумите, е декларирала, че не е получавала парични средства и не е подписвала никакви документи.

През ревизирия период, счетоводното обслужване на „Пап Тех“ ЕООД е извършвано от „Сламар Консулт“ ЕООД, което е представило писмени обяснения, че не е имало достъп до банковите му сметки. Счетоводните документи са били носени и предавани от Л. С..

През 2020 г. на жалбоподателя са предадени всички счетоводни документи, за което е съставен приемателно-предавателен протокол. През периода 2017 г. – 2019 г., ГФО на „Пап Тех“ ЕООД, както и СД по ЗДДС и декларации обр. 1 и обр. 6, за периодите от 2017 г. до м. 03.2020 г. са изготвяни и подавани по електронен път от „Сламар Консулт“ ЕООД.

„Пап Тех“ ЕООД не е внасяло деклариранияте от него задължения по декларации обр. 6 и ГДД по реда на чл. 92 от ЗКПО за периода от 2017 г. до 2019 г.

Извършена му е ревизия, при която с влезли в сила РА № Р-22220320002347-091-001/22.01.2021 г. и РА №Р-22220320001799-091-001 от 08.01.2021 г. са установени задължения за ДДС и лихви върху невнесените в срок задължителни осигурителни вноски.

За задълженията на дружеството е образувано изпълнително дело /ИД/ №[ЕИК]/2017 г. от публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Посочено е, че с Решение № 260022/17.09.2020 г. по т. д. 853/2020 на СГС „Пап Тех“ ЕООД е обявено в несъстоятелност. С Разпореждане от 04.05.2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. производството по принудително изпълнение е прекратено, като дългът е прекатегоризиран като „несъбираем“.

Поради констатираното обстоятелство, че Л. С., през ревизирия период е теглил постоянно

парични средства от сметките на дружеството, без да са извършва разплащания към бюджета с цел погасяване на задълженията на „Пап Тех“ ЕООД, е прието, че от него е осъществено отклонение на парични средства от банковите сметки на дружеството, като същевременно не е установено същите да са върнати в патримониума на последното. Няма данни за тава как са похарчени изтеглените средства.

При така установените обстоятелства е формиран извод, че Л. В. С., в качеството си на търговски пълномощник „Пап Тех“ ЕООД, е разходвал паричните средства, собственост на дружеството неправомерно. Размерът на изтеглените парични средства от имуществото на юридическото лице не надхвърля размера на текущите задължения за данъци и осигуровки на дружеството, декларирани и неплатени, но е могъл да покрие част от тях.

Органите по приходите са направили извод, че поради недобросъвестното поведение на Л. С. имуществото на „Пап Тех“ ЕООД е намаляло, което е причина, то да не може да погаси публичните си задължения.

Във връзка с изложеното е прието е, че са налице елементите от фактическия състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК за ангажиране на отговорност на Любобир С., в качеството му на търговски пълномощник, за непогасени задължения на „Пап Тех“ ЕООД за данъци и осигурителни вноски в размер на 416 339,38 лв. – главница и лихви.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221121005778-092-001/15.03.2022 г. По реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, не е подадено възражение.

Ревизията е приключила със съставянето на ревизионен акт РА №Р-22221121005778-091-001/30.06.2022 г., от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, с който е ангажирана отговорността на Л. В. С. по реда чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на „Пап Тех“ ЕООД в размер на 416 339,38 лв., за публични задължения на дружеството по ЗДДС, ЗКПО, КСО и ЗЗО.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил с посоченото по-горе решение.

Освен установените по-горе фактически обстоятелства по време на ревизията, в хода на съдебното производство беше допуснато, изслушано и прието заключение на съдебно-икономическа експертиза (СИЕ).

Вещото лице се запознало с приетите като доказателство по делото, извлечение на с/ка 5032 „разплащателна сметка в левове ДСК“ на „Пап Тех“ ЕООД за период от 01.01.2017 до 31.12.2019 г., извлечение на с/ка 5031 „разплащателна сметка в левове П.“ на „Пап Тех“ ЕООД за период от 01.01.2017 до 31.12.2019 г. и 268 броя приходни касови ордери.

С определения на съда беше разкрита банкова тайна относно банковите сметки на „Пап Тех“ ЕООД в „Банка Пиреос България“ АД (по настоящем „Юробанк България“ АД) и „Банка ДСК“ ЕАД.

Вещото лице е направило детайлен анализ на движенията по банковите сметки на „Пап Тех“ ЕООД (изтеглени и внесени суми).

Експертът е констатирал, от „Банка Пиреос България“ АД, за периода от 01.01.2017 до 12.01.2019 г. са изтеглени средства в размер на 440 225,97 лева. За посочения период са внесени средства в размер на 61 456,00 лева. От „Банка ДСК“ АД за период от 01.01.2017 до 12.01.2019 г. са изтеглени средства в размер на 1 034 495,00 лева. За посочения период са внесени средства в размер на 62 470,00 лева. Срещу всяко едно теглене е записано името на Л. В. С..

Към сметките на дружеството е имало издадени банкови карти - в „Банка ДСК“ АД са били две, а

в „Банка Пиреос България“ АД е била една.

Анализът на записите, отразени в представените извлечения от счетоводни сметки - с/ка 503/1 „разплащателна сметка в лева - П.“ и с/ка 503/2 „разплащателна сметка в лева – Банка ДСК“, с титуляр „Пап Тех“ ЕООД, за период 2017 – 2019 г. е мотивирал експерта да приеме, че тези записи показват единствено, че изтеглените суми от банкова сметка в „Банка Пиреос България“ АД и „Банка ДСК“ АД са постъпили евентуално в касата на търговско дружество „Пап Тех“ ЕООД.

Вещото лице е прегледало и анализирано приложените 268 броя приходни касови ордери (ПКО), със следните реквизити: номер: (ръкописен и трудно четлив); дата: (ръкописен и трудно четлив); да се приеме от: (ръкописен и трудно четлив); основание: (ръкописно, трудно четливо и обобщено без конкретика); сума: (ръкописна и нечетлива); сума словом (ръкописна и нечетлива).

Изводът на вещото лице е, че ПКО, приложени по дело 5512/2025 г. не са годни за обработка и анализ.

По време на проведеното по делото открито заседание на 04.02.2026 г. вещото лице, даде някои разяснения, във връзка със заключението.

Той поясни, че сметка № 503 на дружеството е „разплащателна сметка в лева“, като по делото е представено филтрирано извлечение, което представлява кореспонденция между Сметка № 503 и Сметка № 501. Изтеглените суми от двете банкови сметки са осчетоводявани в две подсметки – Сметка № 503/1 е „Банка Пиреос България“ АД, а Сметка № 503/2 е „Банка ДСК“ АД. По принцип при тегленето трябва да има съответствие между изтеглените суми от сметките и внесените суми в Сметка № 501, която е сметка „каса в лева“. При направените таблици в Приложение № 1, вещото лице е филтрирало сумите, които се твърди, че са изтеглени и че са внасяни в каса, но приходните ордери не са съставени точно за определена сума, съответстваща на изтеглените средства. Понякога са осчетоводявани едновременно изтеглени суми от „Банка ДСК“ АД и „Банка Пиреос България“ АД, като сумите са осчетоводявани сумарно. Направените записи показват единствено, че изтеглените суми от банкова сметка в „Банка Пиреос България“ АД са евентуално постъпили в касата на търговско дружество „Пап Тех“ ЕООД. Като обща стойност сумите излизат като внесени, т.е. изтеглените суми от Л. С. от двете подсметки – Сметка № 503/1 и Сметка № 503/2 в Банка П. България“ АД и „Банка ДСК“ АД са осчетоводени като внесени в каса. Дали внасянето на тези суми е ставало действително физически, не би могло да бъде потвърдено със сигурност. Изтеглените суми отговарят обобщено на направените записи в Сметка № 501 „каса“, която е една сметка, т.е. една обща каса.

Осчетоводените като внесените на каса пари, би следвало физически да се съхраняват някъде. Те биха могли да бъдат използвани за всякакви нужди, свързани с търговската дейност на дружеството като разплащания с доставчици, командировъчни, заплащане на консумативи като телефони, ток, вода и т.н. В случая обаче по делото няма никакви документи, за това какво се е случило с тези суми. Няма данни от кого и къде са съхранявани и няма счетоводни данни за това как и за какво тези суми са били похарчени. Защото реално тези суми ги няма, няма го и търговското дружество, няма го и счетоводството, в което евентуално биха се съхранявали документи, от които да е видно за какво са похарчени тези суми.

2. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения.

За да издаде оспорения ревизионен акт, административният орган е приел, че за определени публични задължения на „Пап Тех“ ЕООД, следва да бъде ангажирана отговорността на Л. В. С.,

като търговски пълномощник на дружеството на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

По силата на разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК (в сила към момента на възникване на задълженията на „Пап Тех“ ЕООД), управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Тълкуването на разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК (в приложимата редакция) налага извода, че фактическият състав на същата включва следните елементи: 1. Субект на отговорността – управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице; 2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК, 3. Действие – извърши действията, описани в двете хипотези на нормата, като действието следва да е извършено недобросъвестно; 4. Наличие на причинно следствена връзка - вследствие на това недобросъвестно действие не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. В съдебната практика се говори за т. н. "уникалност" на връзката между поведението на третото лице невъзможността да бъдат събрани задълженията; 5. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, които е в състояние да покрие съществуващите публични задължения; и 6. Граници на отговорността - в резултат на недобросъвестното си поведение лицето отговаря за пълния размер на непогасеното задължение.

В разглеждания казус е установена безспорно първата от описаните предпоставки за ангажиране на отговорността на Л. С. на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК. От 25.10.2017 г. (датата на нотариалната заверка на търговското пълномощно на С., от страна на управителя Д. С.) до момента на възлагането на ревизията на „Пап Тех“ ЕООД той е била търговски пълномощник на това дружество.

Според настоящия съдебен състав е налице и втората предпоставка за ангажиране на отговорността на жалбоподателя. Без съмнение, в периода през който той е бил търговски пълномощник на „Пап Тех“ ЕООД, за дружеството са възникнали публични задължения по ЗДДС, ЗДДФЛ, КСО и ЗЗО. Задълженията са установени по подадени от дружеството декларации и влезли в сила ревизионни актове.

На това място съдът намира, че следва да подчертае, че при наличие на подадена декларация от задълженото лице, на основание чл. 209, ал. 2, т. 2 от ДОПК, същата представлява годно изпълнително основание. В случая няма значение, че подадените декларации касаят лице, различно от жалбоподателя в настоящето производство.

По отношение на третата предпоставка за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, съдът намира, че Л. С. недобросъвестно е извършил разпореждане с пари от имуществото на задължено юридическо лице - „Пап Тех“ ЕООД. Както е установено от

органите по приходите и потвърдено от цитираното по-горе заключение на допуснатата ССЕ, той като търговски пълномощник, представляващ дружеството е изтеглил от сметките в „Банка Пиреос България“ АД (по настоящем „Юробанк България“ АД) и „Банка ДСК“ ЕАД средства, в размер, цитиран по-горе и се разпоредил с тях, при положение, че е знаел, че същото е имало непогасени публични задължения.

Съдът не кредитира, представените по време на ревизията 268 броя ПКО. Те са частни документи и нямат обвързваща доказателствена сила.

Съдържанието на текстовете е нечетливо (съгласно ССЕ) и някои от тях не съдържат подписи и имена лицата, които са ги съставили.

Независимо от обстоятелството, че те са били осчетоводени, т.е. те документират внасянето на изтеглените от Л. С. суми в касата на дружеството, съдът не може да приеме, че тези действия са осъществени в действителност.

Както посочи вещото лице, няма никакви данни, къде са съхранявани физически изтеглените в брой от сметките на дружеството суми, на кого са били предавани и за какво са били изхарчени.

Според обясненията на „Сламар Консулт“ ЕООД (дружеството, осъществявало счетоводното обслужване на „Пап Тех“ ЕООД), то не е имало достъп до банковите сметки или до касата на „Пап Тех“ ЕООД, а документите са били предоставяни изцяло от „Пап Тех“ ЕООД, чрез Л. С..

Визуалното сравнение на подписите положени в графи „вносител“ и „получил сумата“ в ПКО, показва абсолютно сходство, без да е необходимо използване на специални познания. Самият оспорващ Л. С. не посочва кому е предавал изтеглените от него суми, къде са съхранявани те и за какво са използвани.

Осчетоводяването на ордерите по сметка 501 „Каса“ не доказва, че сумите са постъпвали ефективно в патримониума на „Пап Тех“ ЕООД, защото ако това е така, дружеството нямаше да изпадне в неплатежоспособност пред 2020 г. и съответно да бъде обявено в несъстоятелност. Счетоводните записвания са **частни свидетелстващи документи** с формална доказателствена сила, която не обвързва съда и зависи от редовността на воденето на счетоводството. Счетоводните документи имат обвързваща сила, само когато удостоверяват **неизгодни факти за издателя** им (принципът *scriptum pro scribente nihil probat sed contra scribentem*). Ако записването е в полза на страната, която го е направила, съдът го преценява според неговата редовност и в съвкупност с други доказателства.

За да служат като доказателство (съгласно чл. 182 от ГПК и чл. 55 от ТЗ), счетоводните книги трябва да са водени редовно. Редовността **не се презумира** и трябва да бъде установена (често чрез съдебно-счетоводна експертиза) и доказана от страната, която се позовава на тях.

В разглеждания казус не е установено редовност на водене на счетоводството на „Пап Тех“ ЕООД. Нито по време на ревизията, нито по време на проведеното съдебно производство бяха представени в цялост първичните и вторични счетоводни документи, имащи отношение към изтеглените от Л. С. суми от банковите сметки на дружеството. Не се установи и за какво са били употребени те, за което би следвало да са налице съответните счетоводни записвания. На вещото лице са представени само частично извлечения от счетоводните регистри на „Пап Тех“ ЕООД, без да е ясно кога и от кого са съставени и отразяват ли реални стопански операции.

Изложеното мотивира съда да приеме, че сумите, изтеглени от сметките на „Пап Тех“

ЕООД не са внасяни физически в касата на дружеството. Представените ПКО са съставяни единствено с цел, да се оправдае неправомерното теглене на парични средства от страна на Л. С. от сметките на „Пап Тех“ ЕООД и последвалото също неправомерно разпореждане с тези средства. Тези действия са предприети от Л. С. съзнателно, за което той носи пълна отговорност. С тези суми, без съмнение са могли да се покрият изцяло установените публични задължения на „Пап Тех“ ЕООД.

Изложените разсъждения несъмнено водят до логическото изграждане на извода, че е налице е и четвъртата предпоставка за реализиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК – установена е причинно-следствена връзка между недобросъвестните действия на Л. С., описани по-горе и невъзможността за събиране на дължимите от „Пап Тех“ ЕООД публични задължения.

Видно от представената от ТД на НАП, [населено място] информация към настоящия момент дългът на „Пап Тех“ ЕООД е категоризиран като несъбираем.

По тази причина е установена и петата предпоставка за ангажиране на отговорността на Л. С. по чл. 19, ал. 2 от ДОПК - невъзможност да бъде събрано вземането, поради факта, че дружеството не разполага с имущество, което е в състояние да покрие тези публични задължения. Жалбоподателят не само не е предприел действия за погасяването им, което е било изцяло в неговите правомощия, а е препятствал събирането им чрез изтеглянето на средствата от банковите сметки на „Пап Тех“ ЕООД и неправомерното разпореждане с тях.

С оспорения РА са установени задължения за Л. С., отговарящи на пълния, реален размер на непогасените задължения на „Пап Тех“ ЕООД, чиито търговски пълномощник е бил той и чиито недобросъвестни действия са осуетили събирането на тези задължения, поради което е налице и шестата предпоставка за ангажиране на отговорността ѝ по чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

РА следва да се потвърди и по отношение на установените с него лихви, защото с тълкувателно решение № 5/29.03.2021 г. по тълк. дело № 7/2019 г. на Първа и Втора колегия на Върховния административен съд изрично се приема, че в обхвата на отговорността по чл. 19 ДОПК освен главницата за непогасените задължения на главния длъжник, е налице задължение и за лихвите. В решение по дело С - 1/21 на СЕС се посочва, че съгласно чл. 273 от Директива (ЕС) 2006/112 и принципът на пропорционалност допускат национална уредба, която предвижда инструмент на солидарната отговорност да обхваща и лихвите за просрочие, които юридическото лице дължи поради неплащането на данъчното си задължение в резултат на недобросъвестно извършените действия на солидарно отговорното лице.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли в цялост.

По делото е депозирана и частна жалба срещу Решение № 316/25.03.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място], в частта, в която жалбата срещу определена част от Ревизионен акт № 22221121005778-091-001/30.06.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място] е оставена без разглеждане, а административното производство в тази част е прекратено.

Горестоящият административен орган е приел, че Л. С. няма правен интерес от

оспорването на акта, в частта, в която за „Пап Тех“ ЕООД не са установени публични задължения, а именно за корпоративен данък за периода от 01.01.2020 г. до 30.09.2020 г., данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от м. 01.2017 г. до м. 07.2017 г., от м. 11.2017 г. до м. 12.2017 г., м. 01. 2019 г., м. 04.2019 г., от м. 02.2020 г. до м. 09.2020 г., данък върху добавена стойност за периодите от м. 01.2017 г. до м. 05.2017 г., м. 12.2017 г., от м. 07.2020 г. до м. 08.2020 г., отговорност за вноски за ДОО за периодите от м. 01.2017 г. до м. 06.2017 г., от м. 08.2017 г. до м. 10.2017 г., м. 01.2019 г., м. 04.2019 г., от м. 02.2020 г. до м. 09.2020 г., вноски за здравно осигуряване за периодите от м. 01.2017 г. до м. 11.2017 г., м. 01.2019 г., м. 04.2019 г., от м. 02.2020 г. до м. 09.2020 г., вноски за УПФ за периодите от м. 01.2017 г. до м. 06.2017 г., от м. 08.2017 г. до м. 12.2017 г., м. 06.2018 г., м. 01.2019 г., м. 04. 2019 г. и от м. 02.2020 г. до м. 09.2020 г.

Съдът напълно споделя направения от органите по приходите извод, за липса на правен интерес от оспорване. С Решение № 316/25.03.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място], в частта, в която е оставена без разглеждане жалбата на Л. С. срещу процесния РА, не са засегнати негови права и законни интереси, поради което той няма правен интерес от оспорването на РА в тази му част.

С оглед изхода на делото на ответника разноски се дължат разноски. Такива са поискани своевременно само от ответника, поради което съдът дължи присъждането им. Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 4 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. В. С., с ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт № 22221121005778-091-001/30.06.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение № 316/25.03.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място].

ОТХВЪРЛЯ частната жалбата на Л. В. С., с ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 316/25.03.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място], в частта, в която жалбата му срещу Ревизионен акт № 22221121005778-091-001/30.06.2024 г. в определена част, е оставена без разглеждане и производството е прекратено.

ОСЪЖДА Л. В. С., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Националната агенция за приходите, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 127,82 (сто двадесет и седем евро и осемдесет и два цента или 250 двеста и петдесет лв.), представляваща юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от жалбата.

Решението, в частта, в която жалбата срещу РА е отхвърлена, подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

Решението, в частта, в която частната жалба срещу Решение № 316/25.03.2025 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място] е отхвърлена не подлежи на обжалване.

